

Brots de poesia

Sant Celoni, tardor del 2021.

Posar la poesia a peu de carrer és l'objectiu d'aquest projecte.

Una idea original de Jordi Clopés, destriada a càrrec de Pau Gener Galin.

Una relació de fragments de poemes, versos o prosa, plasmats en aparadors de comerços o equipaments locals, poemes d'autors i autores que escriuen en català, posant especial atenció als poetes que han vingut a recitar en directe al Festival de poesia de Sant Celoni, al llarg de les seves edicions anuals.

Aquesta és la nostra collita poètica per a la Setmana del bosc. Gaudiu-la!

A continuació es detalla el fragment del poema, l'autor o autora i el llibre on va sortir publicat amb la seva editorial i l'any.

Que ningú no gosi ni en faci judici,
que la mala herba t'acompanyi
i se t'enfili fins el pit.

David Caño

Res és ara ni això
(Edicions terrícola, 2013)

“Un arbre mort
un camí fosc
un cel borrós
un home tort...”

David Casadellà

Negre, sempre negra (2012)

<<Vas molt abrigada i tens les emocions a la intempèrie.
Dos minuts d'espera en què adores el poder de la natura.>>

Anna Carreras i Aubets

Fes-me la permanent, El Cep i la Nansa (2016).

"El meu caràcter no admet llaurats,
consells, collita ni festa major,
sóc de la platja i els penya-segats"

Roser Amills

"Lais per amants distingits", 2004 (Abadia editors)

“El bosc d'estiu es fronda que es curulla
de vida. De constant activitat.
El verd copiós, encara no es despulla
i està al seu apogeu d'intensitat.”

Josep Pedrals

Balades. Inèdit.

<< Acord que vols cosa fàcil però t'ho posaré així: edifici.
I de fulla seca.
Amb quatre troncs.
Sense parets.
Tot portes.
I aire corrent.>>

Núria Martínez Vernis
Inèdit.

<<L'amor demana carrer, demana vent,
no sap morir en l'esclavitud de l'aïllament.>>

Anna Carreras i Aubets
Fes-me la permanent, El Cep i la Nansa (2016).

“Insectes i animals fan la patrulla
amb la cadena tròfica a tot gas.
Mentre el sol cau a plom sobre les fulles
elles ens protegeixen d'aquell bat.”

Josep Pedrals.
Balades. Inèdit.

“el sostre de les copes se'ns antulla
com un bell protector, com un teulat,
I cada arbust és com un envà adornat
d'aquest palau efímer de la natura.”

Josep Pedrals
Balades. Inèdit.

“Arribo al coll. M'han dit que s'hi veuria
el mar: tot paisatge és una mentida.
Dalt la morera, els poetes escriuen
cascú fa el que pot: 'cap a Collformic'...”

Martí Sales. Inèdit.

“¿I què en fas de la pluja?
Ordenar gotes als vidres
jugar a fer rius amb el dit.

Amb lletres inventades
m'escric amb l'aigua.”

Joan Vigó. Cementiri d'avions (Adia Edicions, 2018)

“Somric al gos
no a qui el passeja.”

Joan Vigó. Cementiri D'avions (Adia Edicions, 2018)

“La teva sang estèril, quan s’acaba, té el color de la terra,
del dies que es repeteixen sense tu: sense el dolent i el bo
i les promeses vanes que un cop et sostingueren dalt
de les branques dels bambús. Mors, sempre donant les
gràcies, com les plantes.”

Anna Aguilar-Amat. Música i escorbut (Edicions 62, 2001)

“Marxar a ningú,
pintar-hi uns arbres.
Ser la boira que cavalca,
el riu sempre fred i indeturable.”

Albert Fornés. *Ultracolors* (LaBreu Edicions 2013)

“Jo voldria ser un bosc prehistòric, ple d'animals extints,
un bosc d'infantesa,
un bosc que jeu vora la meva àvia
i els seus ossos que encara
cap pluja no han desgastat.”

Dolors Miquel. *Ictiosaure* (Edicions 62, 2019).

«La ràfega ardorosa, camps a través,
simula subterfugis per airejar
l'impuls d'una natura endormiscada.»

Mar Fontana
Terragra (L'Albí)

«La gelosia és la quimera de l'amant
talment el vent ho és del llaurador.»

Mar Fontana
Terragra (L'Albí)

«Espectres de brancatge lleuger
et folren la mirada
i t'acaronen el vernís
per respirar-ne la saba.»

Mar Fontana
Suspesa (Tanit)

"Estimo les formes sense nom
com eren abans que algú les digués."

Tomàs Arias. En fi, començo (edicions Terrícola, 2015)

"El problema, el greu,
quan els arbres, les pedres
i els núvols et parlen a tu,
és fer-te el desentès."

Tomàs Arias. En fi, començo (edicions Terrícola, 2015)

"Recordo estar mirant l'arbre
i haver-me d'obligar
a veure-hi un arbre i res més."

Tomàs Arias. En fi, començo (edicions Terrícola, 2015)

<<Avui en dia és sabut que les mans i els arbres
venen de les màquines>>

Misael Alerm

Vell País Natal, (Adia edicions, 2014).

"Estem junts i som un bosc.
Ningú jutja, ningú opina.
Fem lluir el costat fosc.
Amb el bosc hem fet barrina."

Oriol Sauleda. Llumeneres (Documents Documenta, 2021)

<<que tu saps que les plantes tenen ànima
perquè les has vistes patir quan se gelen a l'hivern,
les has vistes néixer i morir
i n'has sentit el crit a l'arrancar-les.>>

Laia Carbonell

Nibrós, Món de llibres (2019)

" i van i vénen per una plana immensa
en depressió i envoltada de penya-segats
abocats a boscos paleolítics "

CARLES HAC MOR (Fragment les poema *Padrinatge*, del llibre *NO BEN BÉ*,
Tushita edicions)

"Dels arbres que les ciutats desterren
se'n fan les tanques que ara ens neguen el bosc
i els taüts amb els quals se'ns enterra."

ESTER XARGAY (Fragment del poema *Tríptic*, del llibre *DESINTEGRAR-SE*, Editorial
Meteora)

"El camí que no porta enlloc
és el que em parla."

Anna Gual, *El tubercle* (3 i 4 poesia, 2016)

"Fins que tu no arribares ningú no sabia
que allà
hi havia un camí.

Fem que aquesta sigui
la nostra consigna de vida."

Anna Gual, *El tubercle* (3 i 4 poesia, 2016)

El vent no fa soroll
però tu el sents
quan toca les coses.

Així, el poema.

Anna Gual, El tubercle (3 i 4 poesia, 2016)

"Càrritx. Pi blanc. Llentrisquera.
Si hem vingut fins aquí
és per perdre'ns."

Jaume C. Pons Alorda
RIU, BÈSTIA
(Leonard Muntaner Editor, 2021)

*"Plantem-nos:
no hi ha prou verd per respirar."*

Laia Malo. Afollada. Labreu edicions: 2016.

"Us ho dic de debò, creieu-me, nois.
No entreu al bosc: és ple de bojós".

Lluís Calvo Guardiola. 'Vedat', del llibre *Selvàtica* (Lleonard Muntaner, 2015).

<<La gravetat és un do
com si el món es nodrís
del pes nostre
i nosaltres del seu>>

Perejaume
Paraules locals, Tushita Edicions (2015).

<<tot aquell temps
d'estar atrapat
en una romeguera>>

Pau Gener Galin
Inèdit.

“Atansa’t, gronxa’m ara que fan música garbins i fulles.”

Jordi Vintró. Cançons per a en Jaume (Pòrtic, 1985)

“Un ocre dolorós a les esquerdes:
la consciència esdevé mineral.

Potser sí que darrere els sécs encara
alguna saba circulava.”

Jordi Vintró. Ludwig (Columna, 1992)

“S’ofega l’hora
entre escorpins. S’estenen
les teranyines.

I en acabar, quina gana!
Menjaries tramuntana.”

Jordi Vintró. Poesia laica (Labreu edicions, 2015)

“La pell, els teus dits, un contorn.
Perdre's en el cim del teu cos,
desdibuixar-se en el descens de l'esquena,
fer-se escultura de Rodin:
un llac, un respirar al compàs,
un sol, un 'devorar-se' amb tanta llum.”

Mireia Calafell. Poètiques del cos (Galerada, 2006)

“La mà com una heura, l'orella, el calfred.
Buidar-se amb les presses
d'un ritme ancestral, desconegut,
i navegar entre el foc d'un infern excitant,
escalar el purgatori del teu coll
i llavors, només llavors, al paradís,
besar-nos la mirada.”

Mireia Calafell. Poètiques del cos (Galerada, 2006)

“Pel canal obert que deixen les esquenes
baixa com l'aigua el temps de les promeses. “

Mireia Calafell. Costures (Viena edicions, 2010)

“No us ho pensàveu, no ho esperàveu,
però el cabal del desencís ha anat pujant
i al llit, sou el que éreu: una parella
que ja no es mulla i va al revés, en desacord,
desfent l'amor, apassionadament.”

Mireia Calafell. Costures (Viena edicions, 2010)

A dins del pit jo hi tinc
punyals de coloraines
clavats als troncs dels pins
cridant venjança!
Ben lluny s'emporti el crit
la tramuntana.

Enric Casasses.

Començament dels començaments i ocasió de les ocasions. (Editorial Empúries, 1994 i 2007)

La nit és un privilegi
teixit tot de seda i or
i ara et jugues el teu sostre
per tastar-ne la finor.

Enric Casasses. Calç (Editorial Proa, 1996 i 2005)

“Recorda-ho bé:
no existirà mai
un cementiri prou immens
on estotjar els esquelets descomunals
del nostre pànic.”

Jaume C. Pons Alorda. Carn vol dir desaparicions (Labreu edicions, 2010)

«De bat a bat
se li brinda la terra eixorca,
aquell paradís matinal on viuen
les quimeres de la infància.
Nació. Espigues de blat assecades.»

Raquel Santanera. Teologia poètica d'un sol ús. (Viena Edicions, 2015)

“Tocava prendre mal
rebenar calidoscopis
sota la pluja txa txa txa.
Tocava ser client
de la droga futura.”

Daniel Busquets. La trama perfecta. (Labreu edicions, 2008)

“Arribat el moment
un tauró de les finances
obre una llauna de sardines”

Francesc Gelonch. La mandra no és un ocell (Labreu edicions, 2016)

“La llengua d'ella,
un dard;
i jo, amb forquilla
i ganivet,
abans de l'eclipsi.”

Daniel Busquets. La trama perfecta. (Labreu edicions, 2008)

“Cremeu els llibres.
Nodriu-vos amb la cendra.
Seieu al porxo.
Contempleu la dòcil
Cal·ligrafia dels estels.”

Francesc Garriga. La nit dels peixos (Edicions Proa, 2005)

“ El nord endrapa molt
i carda poc.

El sud carda molt i *hala* poc”

Lluís Urpinell. Naips Nous (Labreu edicions, 2007)

“i la mort és de fang, de roc i petxina
allà endins la platja

o al fons de la mar
on el naufragi serà amarg
però l'amargor serà d'amor
l'amor serà la barca
i mar endins, els pescadors”

Blanca Llum Vidal. Pedra foguera (Edicions Documenta Balear, 2008)

“Mentre anem oblidant tanta figura
inerta i singular, sense destí,
que els nostres dits han fet amb el seu art,
seguim plegant vaixells i els confiem
la nostra traça, i la rosa dels vents. “

Jordi Julià. Circumstàncies adverses (Viena edicions, 2011)

“En la gruta dels dos mars
isolats per voluntat de no tenyir
les emocions amb les arrels de l'evidència,
s'hi entrecreuen els colors del Xarlestone
d'entre els vitralls que refugiaren el silenci.”

David Jimenez Cot. L'escata i el vers (Pagès editors, 2012)

“Cap al migdia,
l'olivera manté
la nit dins seu.”

Joan Todó. La vista als dits. Labreu Edicions, 2021.